

Per.
Lat
020

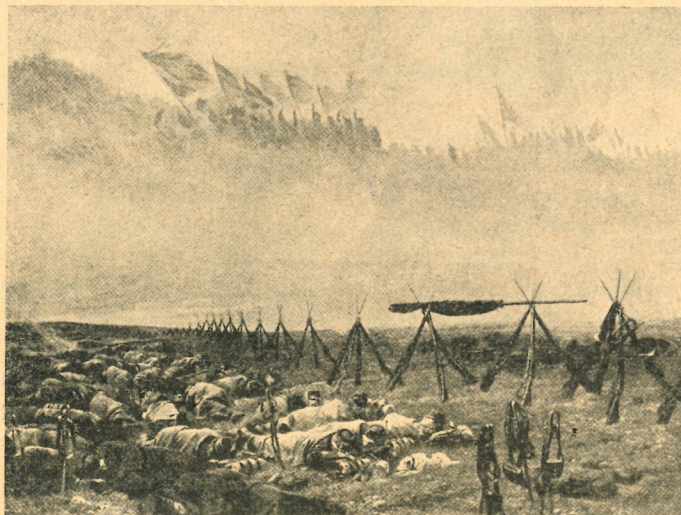
Prodit Budapestini VIII., Szentkirályi-u. 28. Calendis et Idibus cuiusque mensis, excepto Iulio et Augusto. — Pretium annuae subscriptionis in Hungaria: 4 coronae. Prostat Parisiis in aedibus
 ♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥ Croville-Morant, 20 rue de la Sorbonne. — Telephonum: József 858. ♥♥♥♥♥♥♥♥♥♥

Eduardus Detaille

insignis Gallorum pictor, qui anno 1848 Parisiis natus erat, nuperrime mortem obiit. Discipulus erat clarissimi Meissonieri, cui ad vitae finem gratiam¹ cumulatissimam¹ referebat;¹ magister autem tali hoc alumno gloriabatur.

In bello fatali anno MDCCCLXXI, arma pro patria cepit, post cladem funestam omnibus ingenii viribus enitebatur, ut belli horroribus pictis civium ardores² excitaret. Victores, Receptus,³ Legio incedens,⁴ Salutatio vulneratorum, Defensores urbis Champigny omnibus artem amantibus, non solum Gallis, nota sunt.

Pictura, quam videmus, Transvectio⁵ Equitum⁵ (vocabulo Gallico: Revue) appellata est. Milites pugnā fatigati, sagis⁶

operti in campo dormiunt, arma cum vexillo posita sunt. Dormientibus in somnis equites, vexillifero praeunte, impetu concitati se inferre videntur.

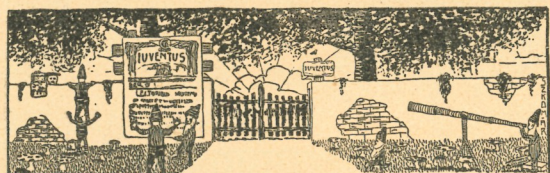
Detaille erat unus omnium, qui unquam proelia pingebant, peritissimus, qui res gestas patriae suae pulcherrimis artificii monumentis augebat.

Et hercle non mediocria artis praemia tulit pictor ille clarissimus, qui anno MDCCCLXXXIX, cum Parisiis artis⁷ gentium⁷ opera⁷ propalam⁷ collocarentur,⁷ praemio magno ornatus est. Et artium academiae socius et allectus legionis honoris erat. Gloria pictoris ultra fines Galliae longe lateque vulgabatur, quippe cuius «Eques Arma-

¹ nagy hálával vi-
seltetik ² lelkesedés
³ takarodó ⁴ menetel
⁵ lovas szemle ⁶ kö-
penyeg ⁷ nemzet-
közi műkiállítást
rendez.

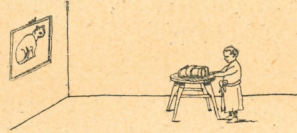
tus», insigne artis opus in Artium Eleganti-
orum Museo Budapestinensi asservatur.
In amicis et Eduardi VII. Britannorum
regis et Alexandri III. Russorum impera-
toris numerabatur.

LECTORIBUS MINIMIS.

De puerula curiosa.¹

Vos ignoratis sororculam² meam? Non-
dum annum quartum egressa est. Sed pedi-
bus exiguis semper fere cursitat omnesque
partes domicilii nostri inquiri³ et omnia
mavult, quam quie-
tem. Maniculis⁴ om-
nia contrectat,⁵ om-
nia captat, etiam
quae contrectare vel

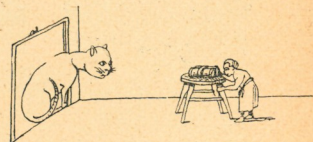
captare non licet. Ceterum puella est bona,
iucunda, prudens.

Et parentes nostri, et familia⁶ omnes res
occultant,⁷ quae occultari possunt. Sed in

tantis aedibus tot res minu⁸tas⁸ quis occul-
tare possit?...

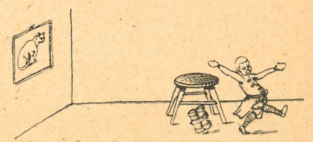
De hac puella historiunculam narrabo,
quae vobis risum movebit, credo.

Heri enim cum parentibus in theatro fui,
ubi fabula⁹ pulcherrima agebatur.⁹ Nobiscum
portaveramus telesco-
pium¹⁰ scenicum,¹⁰ ut
scenam melius videre
possemus. Postquam
domum venimus, pa-
ter me telescopium seponere iussit.

Sed aliquid oblitus sum. Hoc mihi nunc
repetendum¹¹ est. Est enim in domo nostra
etiam feles, lepidissima¹² bestiola, socia lu-
dorum sororis meae. Quae cum edit, cum
ambulat, cum surgit, cum sedet, assidue
secum habet bestiam iocularem,¹³ tam lepede
ludentem.

Si nunc picturam
intueris,¹⁴ vides so-
rorem meam, quae
telescopium com-
prehendit,¹⁵ ut felem spectaret. Animal solito
loco sedet, minime inquietatum¹⁶ despectat¹⁷
amicam appropinquantem. Quae autem vi-

1 kíváncsi 2 testvérke 3 felkutat 4 kis kéz 5 meg-
fog 6 cselédség 7 elrejt 8 apró 9 darabot ad
10 látócső 11 kipótól 12 kedves 13 tréfás 14 megnéz
15 megfog 16 nyugtalanít 17 letekint

Puer Italus.

In constrato¹ navis, quae Barcinone² pro-
fectura erat, sedit puer Italus circiter quat-
tuordecim annorum, veste detrita³ vestitus,
qui omnes homines timere videbatur.

Tres vectores peregrini — non enim Itali
erant — attenti spectantes puerum denique
allocuti sunt:

— Quis tu es? Quid agis? Si nobis vitam
tuam enarraveris, adiuvabimus te.

— Patavii⁴ natus sum. Parentes pauper-
ate impulsi me domino circi vendiderunt,

apud quem vitam vivebam, ut bos sub iugo.
Assidue baculo vel virga pulsabar. Nunc
Barcinonem venimus, ubi de nave profectura
certior factus fugam⁵ capessivi.⁵ Non habeo
pecuniam. Nescio, quid agam.

His auditis vectores misericordiā commoti
pecuniam dederunt puero, qui pro beneficio
gratias egit.

Quietus sedens auscultabat colloquio homi-
num, qui maledicere⁶ coeperant Italiae, Italos
ipsum perfidos, subdolos,⁷ fures esse iactabant.

Puer rubore⁸ perfusus prosiluit et pecuniā
proiectā:⁹

— Pecuniam accipere nolo — inquit —
a hominibus, qui patriae meae maledixerunt.

Ad narr. Edm. de Amicis
A. Sziklai (Bp., III.).

1 fedélzet 2 Barcelona 3 kopott 4 Padova 5 meg-
szökik 6 szid 7 alattomos 8 pir 9 odadob.

trum¹⁸ vix oculis aptavit,¹⁹ cum magnitudine
repentinā felis perterrita telescopio de mani-
bus demisso aufugit. Adeo visu insolito²⁰
perterrita est! Cum fletu²¹ maximo ad
matrem cucurrit, quae parvulam aegre pa-
care²² potuit. *C. Schambach.*

¹⁸ üveg ¹⁹ illeszt ²⁰ szokatlan ²¹ sírás ²² lecsitít.

Ad crucem.

Iulii Sturm carmen «Am Kreuz». Latine vertit *Guil.
Lehmann* (Vratislaviensis).

*Cui sunt humani¹ quos amavit plurimum,
Crucem silenter exstruat caris² supra.²
Cor inde pacis fiet almae³ particeps,
Quamvis rigentur⁴ ora guttis tristibus.*

*Quacumque lenes lacrimae iuxta crucem
Mollesque manant⁵ deditaeque numini,
Nascuntur illic e sacro busto⁶ rosae,
Quae mite sertis⁷ redimient⁸ lautis crucem.*

¹ temet ² supra caris ³ édes ⁴ áztat ⁵ árad ⁶ sír
⁷ fűzér ⁸ díszít.

In numero XIII. anni superioris verba
fecimus de discipulis speculatoribus,¹ qui
a Britannis *boy-scouts*, a Germanis *Pfad-
finder* appellantur.

Ut illo tempore diximus, institutum e
Britannia profectum, deinde per Americam
et Germaniam divulgatum nunc totam fere
Europam complectitur.

Baden-Powell legionis² legatus,² Britannus
de discipulis speculatoribus librum con-
scripsit, qui proxime etiam linguā Hunga-
ricā in lucem prodibit. In hoc libro singil-
latim enumerat vir ille strenuus, quae ad
rem explanandam³ et divulgandam utilia
esse videantur. Eo auctore his quattuor
annis numerus eorum, qui speculatores
facti sunt, decies centenorum milium effici-
tur. In Suecia⁴ circiter decem milia sunt,
qui in Olympiis Holmiensibus peregrino-
rum ductores etiam in palaestra ordini⁵ ac⁵
disciplinae⁵ ita praeerant,⁵ ut ab ingenti
multitudine hominum maxime probarentur.

In Gallia, Belgica, immo etiam in Russia
discipuli speculatores instituebantur et ubi-
que gentium mirum quantum profuit hic
mos ad animos iuvenum excolendos, qui
hoc modo a vita otiosa et a cinematographi-
cis spectaculis frequentandis arcentur.

Tandem aliquando viri, qui rebus scho-
lasticis per Hungariam praesunt, morem
illum utilissimum etiam apud nos instituere
cogitant.

¹ cserkésző ² tábornok ³ megmagyaráz ⁴ Svéd-
ország ⁵ rendre ügyel.

Faller aëronauta aliam atque aliam victo-
riam in arte volandi reportat. Nuper cum
quinque vectoribus subvolavit in aërem, ubi
horae spatio diutius mansit, postridie autem
se ipsum vicit, biplano suo cum septem
vectoribus sublatus supra palaestram Habs-
heimiensem horas sex et dodrantem¹ voli-
tans. Navigium chiliogrammatibus quingen-
tis sexaginta tribus oneratum erat. Ars
Falleri nos spem² concipere² iubet² fore ut
veniat tempus, quo navigia aëria instru-
menta³ vectoria³ quotidiana futura sint.

¹ háromnegyed ² reményt nyújt ³ szállító eszköz.

Gallus. IV.

Scriptis *G. A. Becker*, in Latinum convertit —*il.*

Dum domus ex omni parte mundatur et
ornatur, dum dispensator¹ tabulas² accepto-
rum² et² expensorum² conficit, quas domino
recognoscendas tradat, dum cellarius³ in
cella⁴ penaria⁴ et vinaria omnia recenset,
dum pro⁵ virili⁵ parte⁵ quisque mandata
persequitur, turba mane salutantium com-
plebat vestibulum. Homines omnis fortunae
ac loci variis rationibus adducti concurrunt.
Cernerer hic cives inferioris classis, quibus

¹ számvető ² pénztári könyv ³ pincemester ⁴ élés-
kamra ⁵ tehetsége szerint

Gallus subsidio⁶ erat, iuvenes nobili genere, per amicum Augusti fortunam tentaturos, poetas pauperes, qui pro salutatione matutina ad cenam invitari volunt, esuritores⁷ pertusā⁸ laenā,⁸ qui quotidianam sportulam⁹ accepturi venerunt, amicos sincerā amicitia vel gratiā devinctos, aliosque homines, quos iuvat aditum habere ad domum nobilissimam.

Quibus omnibus non erat molestum somnos rumpere et iam a prima luce per urbem discurrere, ut ante limina potentiorum expectarent, dum immissi dominis ave¹⁰

matutinum¹⁰ offerant. Plerique enim salutantium iam plures domos perambulabant, priusquam huc venissent. Immissi ab ostiario¹¹ in atrium se receperunt vel in porticibus dissipati¹² sermocinando¹³ aut singula¹⁴ lustrando tempus terebant, dum a nomenclatore¹⁵ nomina eorum domino nuntiarentur.

Interea Gallus solito tardius e lecto surrexit, neque tamen ita affectus¹⁶ erat, ut multitudinem sibi indifferentem¹⁷ exciperet. Praecipit igitur nomenclatori, qui unumquemque salutatorum nominatim vocare iam didicerat, ut exspectantes sub praetextu¹⁸ valetudinis¹⁸ domini dimitteret et tantum Pomponium aliosque familiares amicos in cubiculum immitteret.

Inclinante horā¹⁹ secundā¹⁹ advenit Pomponius. Erat vir quadraginta fere annorum. Ex oculis in foraminibus²⁰ alte sitis et ardentibus, ex genis²¹ lapsis²¹ et pallidis acerbisque lineamentis nec non ex toga dissi-

denti²² facile cognoscas hominem dissolutum,²³ qui noctes in comissionibus, alea et vino consumebat. Ex ampla familia oriundus hereditate sestertium²⁴ fere vicies²⁴ accepit, feneratores²⁵ autem iam pridem naeniam²⁶ dixerunt de bonis eius. Re familiari dissipatā¹² domoque paterna vendita nunc in insula²⁷ ad ripam Tiberis tribus²⁸ milibus²⁸ habitat, ubi cum aliquot sordidatis²⁹ servis de die in diem vivit sine ulla providentia futurorum. Non coquitur³⁰ domi, panis et hornum³¹ vinum³¹ singulis diebus a caupone comparatur. Attamen vir facetus³² non agit vitam solitariam, sed adulationibus³³ benevolentiam multorum sibi colligebat nobilium, quibus dein socium se adiunxit. Ingeniosus instructor³⁴ convivii et sollertissimus³⁵ magister bibendi — mirabile dictu — ab Augusto quoque nonnunquam ad cenam vocabatur. Non est igitur mirandum hominem lepidum³⁶ et iocosum comitate et facilitate, officiis³⁷ et obsequiis³⁷ nec non simulatā amicitia in familiaritatem Galli se insinuasse.³⁸

Paulo post Pomponium venerunt duo viri, diversi et moribus et ratione cogitandi atque agendi. Lentulus, homo in primo flore aetatis, dives et vanus,³⁹ erat simillimus iuvenum nostrae⁴⁰ memoriae⁴⁰ exornatorum⁴¹ et sui admirantium, quos auctor quidam Gallus salse dixit eosdem esse ac: «bourses d'étalage: qu'y a-t-il au fond? du vide» (bella⁴² marsupia⁴² exposita, quae nihil continent).

Lentulus est homo vere *bellus*, nam tota Urbe neminem invenias, qui maiorem curam adhibeat cultus⁴³ vestitusque.⁴³ Quotidie flexos⁴⁴ crines⁴⁴ ordine⁴⁵ digerit⁴⁵ et semper

6 segítségül 7 éhenkórász 8 kopott felsőruha 9 alalmazna 10 reggeli üdvözlet 11 kapus 12 el-, szétszór 13 beszélget 14 egyes dolgokat 15 «bejelentő» 16 kedélyhangulatú 17 érdektelen 18 betegség ürügye 19 reggeli 8 óra körül 20 mélyedés 21 beesett orca 22 hanyagul fölvet 23 dorbézoló 24 2,000.000 25 uzsorás 26 «búcsut» 27 bérház 28 3000 sestertius évi bérért 29 piszkos, «hitvány» 30 főz 31 tehát nem óbor, hanem olcsó újbör 32 szellemes 33 hizelgés 34 rendező 35 ügyes 36 kellemes 37 szolgálatra készség 38 behizeleg 39 hiú 40 modern 41 cifrálkodó 42 csinos pénzeszacskó 43 külső 44 göndör haj 45 elrendez

balsama olet.⁴⁶ Non ignorat, quae fuerint heri in Urbe acta, quis mortuus, quis natus fuerit, quam sibi Caius hodie desponderit,⁴⁷ quando Publius nuptias celebraturus sit. Tota die discurrit per urbem cantica⁴⁸ nova lallans⁴⁹ vel legit tabellas⁵⁰ hinc illinc missas easdemque scribit.

Quod Gallus amicitiam eius non captabat,⁵¹ nemo mirabitur. At enim Pomponius semper respexit eum divitem esse atque apud eum optime cenari; saepe tamen vanitatem eius in⁵² ridiculum⁵³ convertit.⁵²

Alter, qui cum Pomponio venerat, Calpurnius vocatur. Quantum discrimen inter duos viros! Quanta differentia naturarum! Proceritas⁵⁴ huius cum serio habitu corporis auctoritatem et reverentiam prae⁵⁴ se⁵⁴ fert.⁵⁴ Oculi nigri supercilio⁵⁵ hirsuto⁵⁵ adumbrati igni latenti flagrant. Frons tetrica⁵⁶ et vultus rugis⁵⁷ aratus⁵⁷ severusque hominem adversis fortunis prostratum testantur. Corpus totum operit toga usque ad talos⁵⁸ defluens et in decentes⁵⁹ plicaturas⁵⁹ collecta, cuius in sinu dextram more oratorum positam habet.

Reliqua deinceps persequemur.

⁴⁶ szagos ⁴⁷ eljegyéz ⁴⁸ dal ⁴⁹ dudorász ⁵⁰ levélke
⁵¹ kap rajta ⁵² nevetségessé tesz ⁵³ magas termet
⁵⁴ feltüntet ⁵⁵ sűrű szemöldök ⁵⁶ komoly ⁵⁷ ráncos
⁵⁸ boka ⁵⁹ illedelmes redő.

De floribus sanguineis Sztrecsnoensibus.

Scripsit *Viktor Rákosi*, in Latinum convertit: — *il.*

Interim Szeredai in promunturio⁴² stabat et telescopio⁴³ valles explorabat . . .⁴⁴ Tunc⁴⁵ ipsum⁴⁵ disiectae sunt nebulae . . .¹² radiis solis splendentibus immensum altitudinis collustrabatur: sub ipsis radicibus montis apparebat exercitus Russorum totus in armis.

Classico²³ Hungarorum audito exercitus parumper constitit seque [ad dimicandum] parabat.

- Expediti⁴⁰ estis?
- Omnino.
- Martine!

Colonus, qui prae lacrimis loqui non potuit, accessit. Iuvenes litteras in pastoralis eius perā⁴⁷ posuerunt.

Age, Martine, dicto⁴⁸ citius⁴⁸ progredere, ne itinere intercludaris.

Quid, si et ego hīc maneam? — dixit colonus parva voce.

Nequaquam — respondit breviter Szeredai et cum eo paulum recedens⁴⁹ tradidit ei fasciculum⁵⁰ capillorum,⁵⁰ anulos, horologium,⁵¹ epistolam, quae omnia uxori redderet.

Senex dein demisso capite et pedibus titubantibus⁵² ex loco superiore descendens mox ex oculis elapsus est.

— Attendite! Hostes moventur! dixit custos in statione promunturii positus.

Omnes deinceps³⁰ sclopeta tot Russis necem paratura inspiciebant. Dum tympanistae⁵³ et tubicines⁵⁴ in promunturio positi summis viribus tympana⁵⁵ pulsant⁵⁵ et tubas⁵⁶ inflant,⁵⁶ parva manus in fauces,⁵⁷ quae saxis congestis arboribusque obiectis erant munitae, deserbat.

Tum pariter Russi clivos iam tenentes globos⁵⁸ ex tormentis⁵⁹ mittebant, quae in iugo Sztrecsnoensi displodebantur. Classicum²³ conticescit. Uterque tympanista in ruinae modum promunturio devolvebatur.⁶⁰

— Ubi sunt tubicines? interrogat Szeredai.

— Defuncti⁶¹ sunt, respondit alter tympanistarum, sclopeto sursum⁶² monstrans.

Oculi omnes eodem conversi sunt. Unus ex tibicinibus decurrens assula⁶³ ferrea⁶³ ictus ita procubuit, ut caput eius ab extremo⁶⁴ calle⁶⁴ dependens commilitones despectaverit. Facies eius morte distorta⁶⁵ est, ex ore aperto manabat cruor, lumina leto⁶⁶ frigida stupebant, velut si vigilaret, num illi quoque mori auderent.

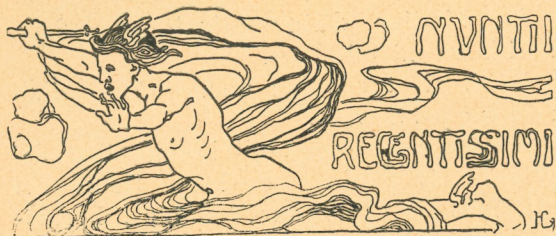
Iuvenes pallidi se invicem⁶⁷ aspiciunt.

— Attendite, exclamavit discipulus Sárospatakiensis, pedites iam progrediuntur.

Ad concaedes⁶⁸ quisque locum suum occupavit.

Reliqua deinceps persequemur.

⁴² hegyfok ⁴³ távcső ⁴⁴ kémlel ⁴⁵ épen akkor
⁴⁶ kész ⁴⁷ táska ⁴⁸ a szónál gyorsabban ⁴⁹ félrevonul ⁵⁰ hajesomó ⁵¹ óra ⁵² ingatag ⁵³ dobos
⁵⁴ kürtös ⁵⁵ megüti a dobos ⁵⁶ megfújja a kürtöt
⁵⁷ szoros út ⁵⁸ golyó ⁵⁹ ágyú ⁶⁰ lefordul ⁶¹ meghal
⁶² fölfelé ⁶³ vasszilánk ⁶⁴ ösvény széle ⁶⁵ eltorzul
⁶⁶ halál ⁶⁷ kölcsönösen ⁶⁸ torlasz.

Sinenses imperio¹ singulari¹ sublato etiam veterem scribendi rationem abolere² parant, ut etiam hac in re aliis populis pares fiant. Figurae enim — circiter octoginta milia sunt — quibus in scribendo utuntur, non sunt singularum litterarum imagines, sed notionum.³ Hac scribendi ratione, quae iam quattuor milia annorum in usu habetur, memoriae acies maxime intenditur,⁴ quamobrem curatores⁵ novae rei publicae ad hanc rationem innovandam⁶ animos convertebant. Cui rei operam dant viri doctissimi Sinae cum Rovetta, magistro Neapolitano eruditissimo. Opus difficile paene confectum est.

Novae litterarum Sinensium notae⁷ quadraginta duae futurae sunt, in quibus viginti tres vocales, undeviginti consonantes. Multitudine vocalium Sinenses talibus vocibus uti demonstrantur, quae notis Europaeis describi nequeant. Et profecto tantum undecim vocales poterant formis Latinis, Graecis et Russis exprimi, ad reliquas describendas novae formae inveniendae erant, quae notis Europaeis conversis, mutatis, coniunctis constructae sunt. Consonantes notis Europaeis describuntur.

Quae cum ita sint, fieri potest, ut fama de Sinensium linguae difficultate brevi tempore in superstitionibus⁸ antiqui temporis habeatur.

Arpinum (nunc Arpino), parva urbs Italiae, statuam marmoream erigere cogitat Marco Tullio Ciceroni, qui ante duo milia annorum hic natus est. Hoc primum monumentum Ciceronis erit.

R. K.

Ineunte aestate vel autumno prima navis vapore vecta iter faciet per fossam Panamensem, qua continens Americana in duas partes dividetur. Illa navi vehetur Goethals tribunus militum nec non ii machinatores⁹ et⁹ artifices⁹ Americani, qui annum

iam octavum laborant, ut maximum hoc opus perficiatur. At fossae commeatus¹⁰

publico aperiendae dies constituta est Cal. Ian. anni millesimi nongentesimi decimi quinti.

R. K.

Iohanna Lloyd, medici Britannici filia septennis Londinii in academia¹¹ musicis¹¹ instituendis¹¹ tentamen¹² summae classis maxima cum laude subiit.¹² Puellula quattuor annos nata iam documenta¹³ sui¹³ dederat,¹³ his vero ultimis tribus annis cursum totum peregit. Praeter ingenium in musicis absolutum aliis in rebus immature¹⁴ magnae¹⁴ mentis indoles dici non possunt neque Iohanna alios id aetatis parvulos praecellit.

Clades maxima accidit Iduni.¹⁵ Aliquot discipuli in glacie fluminis Murii¹⁶ soleis ferratis cursabant, in quibus Katschnig et Princic quartani. Miserandi pueri glaciem ultimorum dierum frigore remisso¹⁷ mollitam esse non animadverterunt, itaque inconsiderati in eam insiliebant. Sed glacie rupta primus Katschnig in aquam cecidit, deinde amicus, qui amico periclitanti¹⁸ opem ferebat, haustus est. Qui aderant discipuli, sodales servare voverunt, sed nequibant. Calamitate celeriter in urbe pervulgatā duo pueri, qui tirones¹⁹ in officina²⁰ patris Katschnigii erant, ad filium domini servandum in glaciem properabant. Sed etiam hi miserimi fluctibus hauriebantur. Vigiles²¹ ad seram vesperam corpora mortuorum quaerebant, sed frustra.

1 egyeduralom 2 megszüntet 3 fogalom 4 megfeszít 5 kormányférfiú 6 reformál 7 jegy 8 babona 9 mérnök 10 rendes közlekedés 11 zeneakadémia 12 vizsgálatot tesz 13 bizonyítékát adja tehetségének 14 koraérett 15 Judenburg 16 Mura 17 enyhül 18 veszályben forog 19 inas 20 műhely 21 tűzoltó.

Alfredus a Kiderlen-Wächter ex intimis Germaniae imperatoris repente mortuus est, cum apud propinquos Natalem Sanctum celebraturus moraretur. Aequalis fere Guilelmi II. per multos annos domini sui itinerum socius fuit, mox nuntius eius Havniae et Bucurestii semper pacis gentium patronus erat. Imperator morte amici nuntiatā his verbis eius sorori dolorem declaravit: Deploro mortem viri unius excellentissimi, de quo Germania adhuc magna sperare poterat.

Magister pueros patriae amorem docens puerum quendam interrogat:

— Quos colores habet signum¹ gentile nostrum?

— Rubrum, album, viridem.

— Bene est. Nunc dic mihi: quid sentires, si in pugna signum gentile huc-illuc fluitare² videres?

— Sentirem..., sentirem... ventum esse.
R. K.

Hospes. Hic est lepus recens?

*Cauponis puer.*³ Recentissimus; paulo ante in tecto cursitabat.

V. De-Vecchi, Panengo (Italia).

Antonia maligna⁴ ad Paulam: Invideo magnis oculis Annae.

Paula. Ne invide ei. Tu pro oculis habes aures magnas.
A. Sziklai (Bp. III.).

Vir quidam apud hominem avarum parce⁵ cenavit. Post cenam dominus ad hospitem

— Quando -- inquit -- rursus ad me cenatum venies?

— Si vis, ilico.
Idem.

Interpellator quidam: Mi fili, pater tuus domi est?

— Non est domi.

— Ubi est?

Puer introrsus⁶ clamans: Nunc quid dicam, mi pater?

L. Zucker (Bp., III.).

— **Mi pater,** cur pluit?

— Ut herbae⁷ quaecunque crescant.

— Cur igitur pluit in Via Andrassyana?

Á. Zsögön (Armenopolis).

Mi fili, quia tam urbanus es, in hortum meum venire potes, ubi ventrem tibi fructibus oppleas.

— Utinam, domine, ventrem tuo similem haberem!

Centurio. Quid debet miles facere, ut pompā militari sepe liatur?

Miles. Mori.

G. Kerényi (Bp., VII. B.).

Rusticus filium ad magistrum miserat. Revertentem interrogat pater:

— Vidisti magistrum?

— Vidi. Caecus⁸ esse videtur vir ille miserandus.

— Mufrius⁹ es. Cur eum caecum putas?

— Quia identidem rogabat: Ubi habes petasum?¹⁰ Ubi habes petasum?

— Quid¹¹ autem?¹¹

— Toto tempore petasum in capite habui.

L. Bozóky (Bp., III.).

Parentes cum Paulo parvulo plastro¹² viae ferratae vehuntur. Quamquam a patre admonitus caput identidem¹³ e fenestra protulit.¹⁴ Repente pater petasum filii arreptum pone¹⁵ tergum abdidit. Paulus petasum vento ablatum existimans flere coepit.

— Ne fle, mi fili. Ego sibilo¹⁶ et petasus redibit. Et sibilans petasum in capite parvuli reposuit.

Mox autem dum parentes colloquuntur, Paulus iterum prospectat et ventus re vera petasum abstulit.

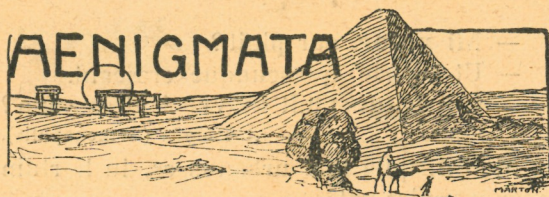
— Sibila, mi pater, ait Paulus. B. Farkas.

Diogenes quaerenti cuidam, quando cenandum esset, respondit:

Diviti, quando liberet, pauperi, quando, quid ederet, haberet.

Z. Hallay.

¹ nemzeti lobogó ² lobog ³ pincér ⁴ rossz természetű ⁵ szűken ⁶ befelé ⁷ növény ⁸ vak ⁹ birka ¹⁰ kalap ¹¹ nos, és? ¹² kocsí ¹³ ismételten ¹⁴ kidug ¹⁵ mögé ¹⁶ füttyül.

I.

S. Moldovan.

*M	o	o			l	e	c
n		a	s	t			u
t	n	p			m	o	s
		e			t		
d	t	i			n	l	m
r		m	u	u			s
u	o	a			i	q	i

II.

Pater quidam quattuor filiis pecuniam reliquit, unde primus tribus milibus coronarum minus accepit, quam erat dimidia pars summae totius; alter mille coronis minus, quam erat tertia pars; tertius partem quartam; quartus super partem quartam DC coronas accepit.

Quantum erat pecuniae? Quantum accepit quisque?

C. Poscheno (Gretium).

III.

Quo mihi tempore tradita est pura vestis?

His verbis quo modo hexameter efficitur?

G. a Beöthy.

IV.

Domicilium antiqui poëtae Romani

Mater urbis Romae a Tullo Hostilio deleta

Ubi Augustus Caesar mortuus est

Urbs in media Sicilia cum templo Cereris

Urbs celeberrima Campaniae

Collis Romae cum hortis Sallustii

Ager Italiae inter Tiberim et Campaniam

Locus natalis Tacitorum

Clara urbs Etruriae a Sullā deleta

Maxima insula in Mari Interno

Terra Italiae inter Umbriam et Mare Tyrrhæ-

Emporium celebre in Graecia Magna. [num

His nominibus geographicis in ordinem digestis proverbium notissimum efficiatur.

C. Poscheno (Gretium).

V.

Aem. Lustig (Keszthely).

et et et et sunt sunt
et et et sunt XVI
et et et et sunt sunt

Solutiones aenigmatum num. 7—8.

I. Anna, canna, manna. — II. Ille homo viam nasi vix sequetur. — III. Equuleus. — IV. Vindobona. — V. Rahel, Lehár. — VI. Nihil. — VII. Invita Minerva.

Aenigmata recte dissolverunt: I. Andrassy (Budapest), L. Barszak (Leopolis), L. Böhm (Keszthely), E. Brenek (Budapest), M. Collini (Florentia), B. Dávid (Budapest), A. Fournier (Parisii), I. Glück (Leopolis), E. Grabner (Praga), A. Herman (Leopolis), A. Kemény (Budapest), L. Kiss (Dés), G. Korn (Leopolis), A. Krywald (Leopolis), C. Lesmann (Cibinium), P. Maddoc (Oxonia), P. Noponen (Helsinki), Th. Pryszlak (Leopolis), G. Tarczay (Zagrabia), T. Vuia (Temesvár).

Praemium Theodosio Pryszlak Leopolitano sorte obvenit.

Clericus. Carmen Petőffianum ita convertisti, ut nec verba exeuntia inter se consonent nec verborum numeri serventur. Experiaris oratione soluta scribere. — Iosephus Sz. (Gladius I. Roze). Proxime prodibit. Quod pinxisti, difficile mihi videtur. — *Gymnasium Temesváriense.* Quis hanc picturam pulcherrimam misit? Fac mittas etiam descriptionem scholae in breve coactam. — F. M. Nunc reddebatur mihi Arx Zboroviensis, quam duobus annis ante miseram. Id. Mart. in numero duplici versionem publici iuris me facturum spero. Nonne etiam picturam arcis habes? — *Nox mirifica.* Optime rem descripsisti, sed haud videor falli, cum lectoribus parum delectationis praebituram esse arbitror. — *Coma Berenices* est fabula pulcherrima, sed lectoribus nostris parum aptam putaverim. Pro ceteris gratias! — A. Herman. Solutiones tuae (num. 6.) mihi Non. Ian. redditae sunt, cum iam numerus 9. publici iuris factus esset. Cur non prius? — *Carolus P.* E tuis unum alterumve eligam. — De velocitate *avium.* Aliud a te exspecto. — *Guilelmus B.* «Lepus et pecunia» proxime vulgabitur. — *Le Strat.* Alterum commutatum fortasse prodibit. — De reliquis proxime.

Moderator ephemeridis STEPHANUS SZÉKELY DR. Budapestini, Üllői-út 71., ad quem litterae quaecunq; mittantur.

Sumptibus moderatorum ephemeridis: Magyar Középiszkola.